

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 167 |

ברשת יתרו תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת יתרו

וישמע יתרו כהן מדין (יח, א). שמעתי מהרב ר' משה מלאדמיר שאמר כך: **"וישמע יתרו"** - היינו כאשר אדם שומע בעצמו שום יתרון, אזי הוא כהן מדין.

ואפשר לומר בכונת דבריו, "כהן מדין" היינו הוא התחלת מדינים, שכל המריבות והמדינים נמשכים ממה שאדם שומע בעצמו "יתרון" שהוא גדול מחבירו.

(קובץ דברי תורה להרה"צ ר' שלום מהורודוק זצוק"ל)

והגבלת את העם (יט, יב). כל אדם מישראל צריך לשמור את עצמו שלא יצא מגבולו, הן למטה ח"ו והן למעלה ממדרגתו, ובלא זה לא היה באפשרי לקבל התורה. לזאת הזהיר הקב"ה לישראל קודם מתן תורה שיגבילו את עצמם, כמ"ש **"והגבלת את העם"**. והמה שלשה ימי הגבלה, אחד שלא יפול ממדרגתו, ואחד לילך בדרך הממוצע, ג' שלא לעלות למעלה ממדרגתו, וד"ל.

(בית אהרן קו, ד)

כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל (יט, ג). כי התורה נאמרה בשתי לשונות, בלשון רכה ובלשון קשה, וכן בכל המצוות. כתיב דבר ואמרת, כי נצרך לקיים התורה ביראה ובאהבה, כפי שניתנה מימינו ואש דת, וכל דבר שלא נעשית באלו המדות השנים אינה כלום.

(בית אהרן כח, א)

לא תעשה לך פסל (כ, ג). בשם ר' אהרן שו"ב, לא תעשה לך פסל, שלא תעשה עצמך פסול. ואל תהי בו לכל אדם, שלא תבוז את עצמך. ואל תהי מפליג לכל דבר, שלא תעשה עצמך רחוק ממך שום דבר.

(בית אהרן ד, א)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

מתן תורה

יורד ה' על הר סיני (יתרו יט, כ). שמעתי אומרים בשם הקדוש רבי שלמה קארלינער זצלה"ה שאמר, **שכתוב טעם דרגא תחת יורד, שהוא ע"ד שאמרו חז"ל (במות סג). נחות דרגא ונסיב איתתא.**

(שמע שלמה)

עיטורי קדוש

על הר סיני, איני יודע אם הגבוה הנמך את עצמו, או אם הנמוך הגביה את עצמו, כיון שנאמר וירד ד' על הר סיני מכאן שהגבוה הנמך את עצמו. והשיב לו אדמו"ר זצוקלה"ה: החיינו בני, כי אם היה מצטרך הנמוך להגביה את עצמו מה תקנה יש לנו? אבל אם [הגבוה] הנמך את עצמו זה עיקר חיותינו, וזה מראש דרגין עד סוף דרגין, וכן צדיקים צריכים להנמך את עצמם.

"והקב"ה בעצמו משפיל גאים עדי ארץ כדי להגביה שפלים, וזה בחינת נחות דרגא ונסיב איתתא, כביכול בעת נתינת התורה קיים נחות דרגא ונסיב ישראל. ואמר בשם המגיד זצוקלה"ה: יורד ד' על הר סיני, טעמו דרגא תביר, רומז לענין זה נחות דרגא וכו' והמ"י."

וכן איתא בספ"ק באר משה לפרשת בשלח:

"מחותני הה"ק איש אלקים מהור"ר אברהם בהרב המאוה"ג בוצינא קדישא אור ישראל וקדושו הרב המגיד מוה' דוב בער זצ"ל, פירש הכתוב "יורד ה' על הר סיני", שהטעם על "יורד ה'" הוא דרגא תביר, ע"ד שאחז"ל "נחות דרגא ונסיב איתתא", שבשעת מתן שהיו בחי' הנשואין של הבורא ית"ש עם עמו ישראל קדושים, כדרחז"ל ביום תחונתו זה מתן תורה, היה השי"ת ב"ה כביכול מצמצם עצמו לירד על הר סיני ולתת לעמו תורה ומצוות, בבחינת נחות דרגא ונסיב איתתא, שאין לך נחות דרגא גדול מזה, שהבורא ית' האין סוף יצמצם עצמו אלהותו הבלתי מושג להתראות עמו פנים אל פנים כביכול, כמ"ש פנים בפנים דבר ה' עמכם וגו', עכ"ד הקדושים ודפח"ח."

ובספ"ק אורח לחיים פרשת וארא:

"כמו ששמעתי מהרב החסיד המפורסם בוצינא קדישא מוה"ר אברהם ז"ל בן לאותו צדיק הרב החסיד בוצינא קדישא החסיד המפורסם מוה"ר דוב בער זלה"ה, שעל מלת "יורד ה' על הר סיני" הטעם "דרגא תביר", כי חפץ השי"ת להתגלות מלכותו ויראתו בעולם הזה על ישראל, ומדת מלכות ויראה נק' אשה יראת ה', והיא מדרגה תחונתו וכביכול כמו ירידה אצלו, ועל כן הטעם מורה גם כן על זה דרגא תביר, על שם נחית דרגא נסיב איתתא יראת ה', עכ"ד ודפח"ח."

נישואין

במעמד הר סיני היה הקב"ה כביכול בבחינה של חתן, וישראל היו בחינה של כלה, כמו שאמרו חז"ל "ביום חתונתו זה מתן תורה". והנה בנישואין בין איש לאשה יורד החתן למטה ממדרגתו בכדי לישא אשה שהיא בדרגה פחותה ממנו, כמו שאמרו חז"ל "נחית דרגא ונסיב איתתא", שביאורו תרד ממדרגתך ותישא אשה. וכך גם היה בעת מתן תורה, שהקב"ה כביכול ירד ממדרגתו בכדי לישא את ישראל. וזהו ביאור "יורד ה'", שירד הקב"ה ממדרגתו כביכול, וטעמי המקרא מרמזים על כך, כי הטעמים תחת תיבות "יורד ה'" הם "דרגא תביר", לומר שהיה זה בחינת ירידה ושבירת מדרגתו של הקב"ה כביכול.

מאמר זה בא להאיר לנו את הדרך בעבודת ה', כי הנה ידוע שענין מתן תורה לא היה רק במעמד הר סיני אלא הוא דבר נצחי המתרחש בכל עת ובכל שעה, ובמיוחד בימים המיועדים לכך במהלך השנה, כבחג השבועות זמן מתן תורתנו, שבכל שנה מתעוררים אז אותם האורות שהיו בעת מעמד הר סיני, וכשבת פרשת יתרו שבה קורין בתורה סיפור הדברים שהיו בעת מתן תורה, שהקריאה מעוררת את הזמן. והעיתים הללו מסוגלים מאוד לקבל את התורה.

ואם יבוא אדם ויאמר מי אני ומי אנכי שאקבל את התורה, וכי אני ראוי לכך, והרי הנני במדרגה פחותה ושפלה ואיך אוכל להתעלות למדרגה זו לקבל את התורה - נאמר לו הנה בא כאן הכתוב לגלות לנו, שכדי לקבל את התורה אין צריכים להתעלות למדרגות עליונות, אלא הקב"ה יורד ממדרגתו ובא אלינו לתת לנו את התורה ועל ידי כך הוא מעלה אותנו אליו. וזהו הדרך בה מקבלים את התורה.

נחית דרגא

אמרה זו מובאת בעוד ספרים קדושים, אם כי שם לא נאמרו בשם רבינו. נציג אפוא את הדברים כצורתם, ומיניה ומיניה תתבאר שמעתתא ויובנו הדברים היטב: וכך לשון ספר הקדוש בית אהרן לחג השבועות: **"בנו הרה"ק מוה"ר"א זצוקלה"ה שאל מאביו אדמו"ר זצוקלה"ה המדרש: כתיב וירד ד'**

הציון של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטסאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחיים חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

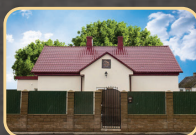
הפצת מעיינות הצדיק - קירוב רחוקים בעיירת הצדיק - הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה וישועה בכל העניינים

תמלון חדרי אירוח אלום הכנסת אורחים

בית רבינו מקוה טהרה - בית הכנסת קאווע שביטל

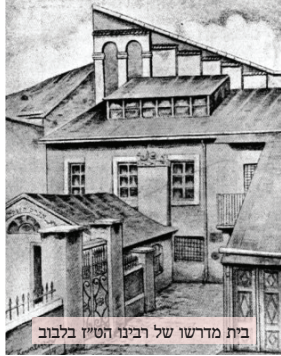
הציון הקדוש על הציון הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו

הדיבוק שהוסר

והוסיפה הרוח הרעה לדבר וגילתה לאחזני כל הנזכרים: "יידע כבודו שבשמים ממעל מכנים אותו בתואר 'רבינו הגאון בעל טורי זהב'!" השיב הט"ז הקדוש בקול חרישי: "אם אמת כן וחשוב אנכי בשמים - הרי אני גזר שתתראפ הנערה האומללה ואתה תסתלק ממנה. כי היום יזכני הבורא ותרצני את דברי רבינו הטור ויישבתי אותם יפה לאמיתיה של תורה, וזכותו זה אברך את הבת שתהיה לה רפואה שלימה!" לא חלפו רגעים אחדים והנה נמשתה הרוח מן הנערה, יצאה והסתלקה לאלתר. רווח והצללה היו לנערה אשר שבה להיות ככל האדם שלוהה ורגועה בריאה בגוף ובנפש. והיתה היא והוריה ששים ושמיים, והיתה להם מנוחת עולם, כשדבר המעשה הפלאי על כל פרטי גרשם לזכרון עולם בפנקס החברא-קדישא דלבו.

הוסיף על דבר המעשה הרה"ק רבי משה מקאברין זיע"א (תלמיד הרה"ק מלעכוויטש זיע"א, תלמיד רבינו שלמה זיע"א), כי אותו גביר שבתו נתרפאה ביקש להביא מתנה

להט"ז אחרי אותו מעשה, ושאל את הרב איזה שחר וגמול יוכל להשיב לו כהכרת הטוב, שכן חננו האלקים באוצרות מרובים ובשפע גדול וכל אשר יבקשנו הרב ייתן לפניו מיד. אך הטור-זהב הקדוש סירב להצעתו ולא רצה ליטול ממנו מאום. הלך אפוא הגביר ורכש טלית נאה ומשובחת מצמר סורקיין, כשהוא משלם את מחירה בדמים מרובים, והביאה אל הט"ז. אך גם את הטלית לא אבה הט"ז לקבל ממנו, באומרו: "הלא תראה כי זקן אנכי וקרוב לילך בדרך הן הארץ, והטלית הישנה שלי תוכל להעיד עלי כי אף פעם אחת לא חלפה במוחי מחשבה זרה בזמן שהתפללתי, אי"כ אינני חפץ להחליפה בחדשה..."

אולם הנה אוי ואויה; רוח רעה, תרתי משמע, פרשה כנפיה לפתע פתאום על אחוזתם. כמין רוח שטות תקפה לה את הבת ונכנסה בה. סוערת הבת ומיסורת, משמיעה קולות שונים ומזוהרים, זועקת ומייללת קולות שבר וכאב שאיש אינו מבין את פשרן. אף מתנועעת היא הנה והנה עד שנופלת ממקום מושבה שוב ושוב שלא מרצונה. הכל הבינו כי 'דיבוק' הוא שפשל לגופה ועושה בה שמות. תחילה זימן חיים לביתו את מיטב הרופאים המומחים וידועי השם. אולם אלו פכרו ידיהם בייאוש והפטירו כי אין בידם להושיע את הבת, שכן אין מדובר בחולי הגוף, כי אם ברוח רעה אשר שולטת בבת האומללה.

בשנים הללו היה דר בעיר לבוב רבינו דוד הלוי סג"ל בעל ה'טורי זהב' הקדוש, מחבר החיבור הנודע על השולחן ערוך, אשר בשלוש-עשרה שנות חייו האחרונות שימש כרבה של לבוב הגדולה. נודע היה שמו הטורח בכל רחבי המדינה, וכל יהודיה היו סרים וכפופים למרותו ובשמעים לפסקיו הברורים.

נסע אפוא חיים אל מעון קדשו של רבי דוד, ושאלו אם יוכל נא לטור לביתו ולהצמיא מזור לבתו המדובקת ברוח הרעה. 'יברך הרבי את בתי ויתפלל עליה', ביקש חיים בקול שבור, 'שכן בטוח אני בכוחו הנשגב שבזכותו תוכל בתי יקירתי לצאת מכבלי הדיבוק שאחו בה'.

תחילה סירב הטור-זהב לבקשה ובענותו הרבה אמר: 'וכי כלום כח יש בידי להפאות בני אדם?'. אולם משרבו הפצרות האב הגביר, הפצרות שאף היו מלוות בדמעות שנבעו מכאב עמוק - נאות הט"ז ויצא אל בית הגביר.

צעד רבי דוד עם האב חיים בשבילי הארמון, הלכו וצעדו עד אשר עמדו לפני חדרה של הבת. הדלת נפתחה, ומיד נרתעה הבת לאחור והסבה פניה.

פתח הטור-זהב בקול רך ופנה אל הדיבוק שפשט בגוף הנערה: 'מדוע לו הסבת פניך ממני?'. ואז נשמע קולו של הדיבוק כשהוא זועק בחרדה: 'אינני מסוגל להביט בפניו של הרב, שהרי הרשעים אינם יכולים להסתכל בפני הצדיקים...'

לכבוד יומא דהילולא רבא דרבינו דוד ה'טורי זהב' זיע"א, אשר אורו הבהיר זרח בעיר הקדוש לודמיר, שם נולד בשנת שמי' לאביו רבי שמואל הלוי זצ"ל שהיה מחשובי העיר ונתקיימו בו תורה וגדולה במקום אחד. רבי שמואל היה חתן רב העיר רבי יצחק, בן רבי בצלאל (ר' בצלאל'יש), שהיה רב העיר לודמיר הראשון וראש חכמי וואהלין, אשר כידוע, שלח אליו המהרש"ל תשובותיו על מנת שיגיה אותם. זקנו של הט"ז - רבי יצחק - נפטר בשנת של"ו, וציון קדשו היה קיים בבית החיים העתיק בלודמיר, שם נטמנו גם אביו רבי בצלאל ואחיו. שמו מוכר רבות בתשובות הפוסקים הראשונים, וכן בחיבורו של נכדו רבינו ה'טורי-זהב'.

עובדת הולדתו של רבינו הט"ז בעיר לודמיר - נחרתה על גבי מצבתו שבבית החיים העתיק בלבוב, שנחרב ע"י הממשלה הסובייטית לפני אך עשרות שנים בודדות. ובלשון הזה היה חרוט עליה:

ביום כ"ו שבט שנת תכ"ז לפ"ק: נטמן הגאון הגדול מאור הגולה הרב הגדול בעל טורי זהב מורינו ורבינו מו"ה דוד בן מו"ה שמואל הלוי. מחבר חבורי יקרים, באור תורתו האיר לדור דורים, על כל השלחן ערוך וארבעה טורים. הן בעודו בחיים כבר זכה, כי נפסקה כמותו הלכה, והוראתו שלמה חזקה וערוכה, תנצב"ה. העיר לאדאמיר הרה ילדה, העיר קראק גדלה שעשועיה, אוי נא לה אמרה לבוב, כי אבדה כלי חמתה.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר
בעבר ובהווה

ילדי רבינו שלמה

חידת השבוע

חידה: היכן נולד ה'טורי-זהב' ומה היה שם זקנו?
הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחצי לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים. את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת משפטים הזוכה לפרשת בא: משפחת בוקצין ביתר עלית

אוצרות ומשיגים

נטל הב"ח לדין את העוף, ואז החל לעין בדפים ששמשו כעטיפתו. והנה התפעלות עצומה אחזה בב"ח הקדוש. הלא דברים יקרים מפי רשומים בדפים, חדושי הלכה עמקים ומפלפלים מאין כמותם. "מי כתב את הכתבים הללו?" שאל בפליאה, ובעל הפנדק ענה: "אלו הדפים של הנער העובד אצלי, כל היום הוא רושם ורודש, וגם מטרידני בלי סוף ומשמיע באזני דברים וחדושים שאינני מצליח להיבנם..." אמר הב"ח לפנדקאי כי מכרח הוא תחלה להביא הנה את הנער הנעלה והגאון, ורק לאחר מכן ידון בענין העוף.

רבינו בעל ה'טורי זהב' זיע"א
ילדים יקרים! ביום כ"ו בשבט חול האינציט של רבי דוד הלוי סג"ל בעל הפרוש הנודע 'טורי זהב' על השלחן ערוך. הט"ז נולד בלודמיר עיר הקדוש לפני 934 שנה, והיה נכדו של רבי יצחק רב העיר. שעריו והגיש בפני העולים סעודות ומשקה ברוחב לב כיד המלך, כך גם המקווה טהרה ושאר האגפים נפתחו בפני הקהל הקדוש. לקראת ערב נאמר בצוואת כל ספר תהלים אצל הציון הקדוש בבכי ותחנונים לישועתם הקרובה של אחינו בית ישראל כלל ולהיפקדם בקרוב של הממתינים לזרע של קיימא בפרט". ר' יעקב חיים חותם ברגשו: "נישא כפינו השמימה בתפילה, שנזכה לשמוע ולהתברר על עוד ועוד משפחות שיושעו וקול השמחה יישמע בקרוב בביתם, בזכותו של הצדיק רבי משה ב"ר שלמה זכותו יגן עלינו".

הצדיק שקיבל את מפתח הז"ק

ביום ראשון האחרון, ח"י שבט, חל יום האינציט של הרה"ק רבי משה מלודמיר זיע"א, בנו של רבינו שלמה מקארלין זיע"א, הטמון בעיירה אולבסק. רבי משה נודע בחייו - ואמרו צדיקים שכן הוא אף לאחר מותו - כמושיען של ישראל בברכת זרע-של-קיימא.

את כוחו הרם והנשגב קנה רבי משה בהאי אתרא קדישא, במקום אלו נשואות עיני ישראל מאות בשנים עד עצם היום הזה: הלא הוא ציון רבינו שלמה הקדוש בלודמיר, שם ניצב כמו בחיים חיותו!

וכך מסופר בכתבי חסידים: לאחר הסתלקותו של רבינו שלמה מקארלין, השתטח בנו רבי משה על ציונו בעיר הקדוש לודמיר, וביקש ממנו לסייע לו במצבו הדחוק. התגלה אליו אביו ואמר לו: "אמנם ממון אין לי עמי, אך אוכל לתת לך ב'... אתן לך את הכוח לברך יהודים בבנים ומה תהיה לך פרנסה...". מאותו יום היה מפתח הבנים בידו של רבי משה, ועד עצם היום הזה רואים ניסים גלויים על גבי ציון קדשו.